

[Damsgaard.]

Det er meget over for de godt 400 mill. kr. i indeværende finansår. Heri indgår naturligvis også den usikkerhed omkring det økonomiske forløb, som uundgåeligt ledsager overgangen til kildeskat. Men der ligger også heri en nødvendig tilpasning af samfundsøkonomien.

Der er i virkeligheden tale om at trække et overskydende beløb ud af omsætningen, et beløb, hvortil der ikke svarer reelle goder, hverken i varer eller i arbejdskraft, og som, hvis det forblev på fri fod, kun kunne føre til ekstra prisstigninger eller underskud på betalingsbalancen. Dette må man huske over for de forskellige forslag, der har været fremme om at sætte disse penge ud i omsætningen igen under det ene eller det andet påskud. Jeg mener, det er tomme penge, og man løser hverken boligproblemet eller noget andet alvorligt problem med tomme penge.

Der er mærke træk i billedet af dansk økonomi. Det vil være forkert at sige andet, men det vil være lige så forkert af den grund at se bort fra de meget vigtige og positive resultater, som er nået i det sidste år. Det, der er det mørkeste punkt for mig populært sagt, er det, at vi ikke har kunnet holde forbruget i ave igennem nogle år, og det er gået ud over opspåringen.

Men der er også lyse sider — det er de fleste — og positive resultater af de to sidste års politik og alt det, der er kommet til os også udefra økonomisk.

Der er for det første det, at den fulde beskæftigelse, som alle har talt så meget om, er genskabt. Det er lykkedes at vende den bølge af arbejdsløshed, som slog igennem i 1967, så vi gennem adskillige måneder har haft betydelig højere beskæftigelse end i de tilsvarende måneder i 1967. Når ledighedsbølgen slog igennem i 1967, skyldtes det selvfølgelig ikke, at den daværende regering manglede vilje til at sikre fuld beskæftigelse — det tror jeg slet ikke, ikke efter den megen snak, der var om det.

Men det må være rigtigt nu, hvor beskæftigelsen igen er rettet op, at vi bør have lært af denne udvikling, at den gode vilje ikke er nok, hvis den ikke hos alle parter med væsentligt medansvar for den samfundsøkonomiske udvikling — og her tænker jeg både på regering og folketing og på

de store organisationer — er ledsaget af viljen til at føre og respektere en politik, der sikrer muligheden for fuld beskæftigelse også på længere sigt.

Blandt de lyse træk må også nævnes, af den samlede produktion her i landet i det sidste års tid er vokset med omkring 6-7 pct. Sammenlignet med tidligere år er der tale om en meget kraftig reel vækst, som selvfølgelig modsvares dels af, at flere er kommet i arbejde, og at det er lykkedes at skabe nye arbejdspladser for dem, der har måttet vandre fra de erhvervsområder, hvor mulighederne indsnævres, dels af en betragtelig produktivitetsforbedring i erhvervene. Boligbyggeri og erhvervsinvesteringer er jo så store nu som nogen sinde før.

Den styrkelse af dansk konkurrenceevne, der bl. a. skyldes, at vi i en ret lang periode havde et forholdsvis stabilt prisniveau herhjemme, har også givet en kraftig fremgang især for dansk industrieksport. Det spiller da også en rolle for vurderingen af den aktuelle økonomiske politik, at udsigterne for dansk industrieksports afsætningsmuligheder, efter hvad jeg har hørt fra de viseste, synes gode i hvert fald et stykke frem, så en bremse på stigningen i den indenlandske efterspørgsel skulle have gode muligheder for at føre til yderligere stigning i eksporten.

For her står vi jo over for en afgørende nødvendighed i vor økonomi. Den uligevægt, der viser sig i stadige og meget store underskud på betalingsbalancen med udlandet, det vil sige i vort forhold til andre lande, kan simpelthelt hen ikke fortsætte uden at blive en alvorlig trussel mod fremgang og beskæftigelse.

Det kan måske undre nogen, at et underskud og dermed et lånebehov i udlandet kan være så stort et problem, når beløbet — selv med et tal i nærheden af 3 milliarder kr. — dog kun svarer til mindre end en tiendedel af de investeringer og forbedringer i vort samlede produktionsapparat, som samtidig er sket. For en privat virksomhed, der stod midt i vældige omlægninger og udbygninger, som virksomheden Danmark gør, ville det ikke blive betragtet som en svaghed eller et problem, om den skulle finansiere mindre end en tiendedel af sine investeringer ved lån udefra, tværtimod.